

“Een radicale, nationalistische en republikeinse volkspartij voor Vlaanderen”

Visie en strategie – november 2009

I. Analyse

Het Vlaams Belang bevindt zich in een historisch overgangsmoment, hoe men het ook draait of keert. De partij heeft in de voorbije 20 jaar de grootste politieke thema's op de agenda gezet (Vlaams zelfbestuur, veiligheid, migratie, islamisering). De voorheen als “provocerend” beschouwde standpunten zijn nu haast *mainstream* en worden door velen overgenomen. Dat is een morele overwinning en tegelijkertijd een probleem, temeer omdat de zweeppartij van weleer buiten het debat wordt gehouden. De partij haalt de jongste tijd wel het nieuws in een roddel- of schandaalsfeer, maar slechts zelden met standpunten. Dat ligt aan het politieke isolement en de ingebakken negatieve houding van een groot deel van de media. Maar ook aan een gebrek aan coherente partijcommunicatie zelf, en de neiging van velen om aan de pers een persoonlijk verhaal te gaan doen.

De “concurrentie” met N-VA en LDD is voor een deel reëel, maar ook deels een ingebeeld probleem. Net zoals de traditionele partijen kapen zij een aantal van onze thema's. Hoewel ook zij er niet in slagen om het beleid significant bij te sturen, doen ze de Vlaming vandaag ernstig twijfelen over het nut van een VB-stem. Een deel van onze (potentiële) kiezers twijfelt bovendien of de partij van dat cordon wel écht af wil. Daar moet dus duidelijkheid over geschapen worden.

Anderzijds staat het cordon rond de partij heden ten dage meer dan ooit ter discussie in het socio-culturele middenveld, zo blijkt uit tal van columns en vrije tribunes van niet aan het VB gelinkte opiniemakers. Men acht het voorbijgestreefd en ondemocratisch, zo o.m. naar aanleiding van het onlangs bekend geraakte arrest van de Raad van State over de VB-discriminatie in de VRT-verkiezingsprogramma's. Maar ook wij moeten een signaal durven geven zonder ook maar één moment onze kernwaarden en programma te verloochenen. Niet ons gedachtegoed is gedateerd, wel moeten we de manier, de stijl en de taal waarop we communiceren permanent evalueren, moderniseren en aanpassen aan de situatie van het moment. Het VB heeft het cordon niet gecreëerd, maar moet wel op zoek naar een aantal hefboomen om het open te breken. Die moeten dan geactiveerd worden.

Het cordon doorbreken kan een belangrijk element zijn in een uitbraakstrategie. Want via deze weg kan het Vlaams Belang veel duidelijker maken waar zij het verschil maakt met de rest van het politieke landschap, zodat de partij kiezers gemakkelijker kan terugwinnen. In dat opzicht is de voorbije uitslag van juni 2009 een opportuniteit. Ze heeft ons geconfronteerd met de noodzaak om te herijken, de boodschap te actualiseren en strategisch te denken: wat willen we en hoe willen we dat bereiken? Of meer existentieel

gesteld: waar komen we vandaan, waar staan we, en waar willen we naar toe? En via welke weg?

II. Doelen en middelen: de strategie

Terecht heeft de partijraad duidelijkheid gevraagd over de visie en de te volgen strategie van de partij. In sommige centropartijen domineert de verpakking (bij gebrek aan inhoud), bij het VB is het andersom. Onze partij is altijd veel meer een waardenpartij dan een machtspartij geweest. Maar vandaag worden we geconfronteerd met een kiezer die (terecht) realisering van waarden koppelt aan macht. Politieke macht, beleidsruimte, maar ook aanwezigheid in de media en globale maatschappelijke impact.

Hoe kan de partij een nieuw elan verwerven om die impact te realiseren? Volstaan de oude recepten van de oppositie? Hoe zou onze nieuwe strategie er kunnen uitzien? Nogmaals: we moeten inhoudelijk niet breken met onze waarden/programma, want die vormen onze ruggengraat. Maar ideologie is een dynamisch gegeven en moet zich, zeker voor een politieke partij, aanpassen aan de actuele configuratie. We moeten daarbij beseffen dat gelijk *krijgen* minstens zo belangrijk is als gelijk *hebben*, en onze boodschap durven herschrijven in functie van het gewijzigde klimaat met andere spelers, onze vlag een stevige wasbeurt geven. Een middellange termijnvisie, die het dagjesdenken overstijgt, is hier absoluut aan de orde.

Heel kort samengevat:

Wat willen we? – Wat zijn onze doeleinden?

Ons programma realiseren door:

- 1 Het politiek marktleiderschap te heroveren en consolideren rond het Vlaams-nationalisme en de kernwaarden ervan, nl:
 - a) het streven naar volwaardige Vlaamse onafhankelijkheid in een Europese confederatie.
 - b) een sterke onvervreemdbare culturele identiteit gebaseerd op de Europese traditie. Het verdedigen van de leidcultuur en het afwijzen van massa-immigratie en het multiculturele dogma.
 - c) een bezorgdheid om veiligheid en levenskwaliteit in een organische, solidaire samenleving.
 - d) Het gezin en de traditionele waarden en normen.
- 2 Het verschil maken met de rest van het politieke landschap: aantonen dat het VB nodig en uniek is. Dat wij de enige garantie zijn om ons programma te realiseren.
- 3 Een kiezersaandeel winnen waardoor het VB op de besluitvorming kan wegen, zeker op het moment dat de drie “V-partijen” een meerderheid in Vlaanderen gaan uitmaken

Hoe willen we dat bereiken?

In onze nota “Van Vlaams Belang naar Vlaams belang” reiken we een geheel aan van noodzakelijke ingrepen die te maken hebben met

- a) de juiste mensen op de juiste plaats (*human resources*)
- b) maximaliseren van communicatie (intern en extern: stijl, discours)
- c) uittekenen van efficiëntere structuur (organen, kanalen, bevoegdheden...)

We stippen nogmaals de belangrijkste punten aan:

- Een intelligente externe communicatie, gekoppeld aan een doordachte en samenhangende mediastrategie (de media zijn niet de vijand maar het instrument)
- Het politieke en mediatieke cordon doorbreken.
- Meer eenheid uitstralen, grotere partijdiscipline, de “interne ruis” tegengaan
- De partij verjongen en verruimen, instroom van nieuwe krachten mogelijk maken. Een verbreding van de partijtop, naast de huidige boegbeelden, dringt zich op.
- Schaven aan onze stijl en discours, moderniseren en aanpassen aan de omstandigheden (zie de *VB⁺ norm*).
- Onze bedrijfscultuur moderniseren, de partij intern stroomlijnen, de “zandbakken” doorbreken en een performante organisatie tot stand brengen, gericht op (interne) communicatie en efficiëntie (zie o.m. het *kenniscentrum*, *de campagnecel*).
- Duidelijk onze eigen missie, identiteit en core business aflijnen, tonen waarin wij het verschil maken met àlle andere partijen: onze boodschap op een wervende, positieve manier brengen. De federale verkiezingen van ten laatste 2011 zijn hier een eerste test.
- Het socio-culturele middenveld (academici, opiniemakers, cultuursector, verenigingsleven...) aanspreken en voor ons winnen.
- Ons inschrijven in recente maatschappelijke stromingen die ons eigen gedachtegoed hernemen (zoals de aan invloed winnende islamkritische tendens in Vlaanderen).
- Op middellange termijn en waar mogelijk en opportuun met andere partijen en individuen strategische allianties, politieke coalities en samenwerking aangaan. De gemeenteraads- en provincieraadsverkiezingen van 2012 zijn een horizon. Hierop zal maximum moeten ingezet en geïnvesteerd worden. Er moet een alternatief aangeboden worden voor het CD&V/N-VA kartel, dat lokaal en provinciaal nog steeds bestaat.

III. Handvest (mission statement): achter welke vlag kunnen we ons scharen?

Het komt er vervolgens op aan, een handvest (*mission statement*) te creëren, dat zowel intern kan begeisteren naar militanten, basis, en mandatarissen, als extern, naar de kiezer en het maatschappelijke middenveld. Een concreet en positief perspectief dat de neuzen in dezelfde richting zet en het interne gekrakeel doet verstommen.

Het zal moeten steunen op het inzicht dat het VB constructief maar radicaal wil bijdragen tot de structuur van de Vlaamse samenleving in het post-Belgische perspectief.

Dit handvest, die opgefriste “partijvlag” zou uit drie kleuren kunnen bestaan,- dat is dan ook de enige gelijkenis met de Belgische *driekleur*: radicaal, republikeins, en volks.

1. “Radicalisme”

Het VB is en blijft de *likeur*, de straffe versie van ideeën die ook in een meer verdunde vorm in andere partijen bestaan. Wij blijven dus het origineel, de koploper en de inspiratiebron. We zijn altijd meer een trendsetter dan een trendvolger geweest, en dat moet zo blijven. Namaak zal er altijd zijn, we moeten dat intelligent en met de nodige dosis humor relativeren en recupereren.

Het woord “gematigdheid” past niet bij een partij als het VB. Wij zijn een partij van de duidelijkheid, niet van het bochtenwerk, het compromis of van de politieke marketing.

De Vlaming snakt naar duidelijkheid. Er is beslist behoefte aan een radicale politieke formatie in Vlaanderen, zeker nu N-VA zich steeds meer vast rijdt in het CD&V-reformisme en het neo-Belgisch participationisme. Ook LDD profileert zich zwak in het autonomie-discours. Beiden hebben daarenboven een halfslachtige visie op het identiteitsverhaal, het fenomeen van de botsende culturen en het failliet van de multiculturele doctrine.

Zowel inzake het onafhankelijkheidsthema als het islamiseringprobleem (en de daaraan verbonden thema’s van migratie, criminaliteit, veiligheid) is er een partij nodig die de zaken scherp stelt waar alle anderen de scherpe kantjes juist trachten te verdoezelen. Daaraan is een kritisch, assertief, maar niet schofferend of kwetsend discours gekoppeld, wars van alle politiek-correcte dogma’s. We viseren niet de man, maar het systeem: niet de individuele migrant dient terecht gewezen, wel de lakse wetgeving, de open-deur-politiek, de gebrekkige inburgeringsnormen.

“Radicaal” betekent dus niet dat men vervalt in nodeloos provoceren of in schuttingtaal. Het gaat daarentegen juist om het haarfijn benoemen van wat fout loopt en het voorstellen van duidelijke remedies. In zijn radicale dimensie blijft het VB dus een anti-establishmentpartij die het maatschappelijk ongenoegen rond bureaucratie, vervreemding, onrecht, corruptie, machtsmisbruik etc. kanaliseert. Aanklagen is niet genoeg, veel

dossierkennis is nodig, intellectuele bagage, een goede ondersteuning door het partij-kenniscentrum, naast speurzin en voldoende luis-in-de-pels-instinct. Maar steeds met de bedoeling om Vlaanderen van pels te doen veranderen, om oplossingen aan te reiken voor een effectieve wijziging van het beleid.

Het VB moet het publiek en de media daarbij charmeren met een non-conformistische “Tijl Uilenspiegel”-achtige insteek: een *parlez-vrai*-stijl die niet gespeend is van humor en ironie.

2. “Republikeins”

In zijn ondubbelzinnig streven naar Vlaamse onafhankelijkheid moet het Vlaams Belang ook de discussie durven openen over de globale architectuur van de toekomstige Vlaamse staat, op sociaal, politiek, economisch vlak. Wij zijn de partij van de *Res Publica*, de verzoening tussen individuele belangen en collectief maatschappelijk project. De partij moet zich dus ook de thema’s toe-eigenen die ze tot hiertoe niet prioritair achtte: milieu, mobiliteit, energie, gezondheidszorg, sociale politiek, enz. Een onafhankelijk Vlaanderen als een weg naar meer welvaart en welzijn. We moeten ons daarbij duidelijk affirmeren als een volwassen partij, die beleidsopties naar voor schuift en ook beleidsverantwoordelijkheid wil nemen.

Meer dan aantrekker van proteststemmen of *one-issue*-partij, moet het VB zijn visie op het toekomstige vaderland Vlaanderen op een positieve, zelfs gedurfde en vooruitstrevende manier aanreiken. Een Vlaamse samenleving-in-opbouw die levenskwaliteit voorop stelt, maar tegelijk vertrekt vanuit een burgerlijk zelfbewustzijn en collectieve identiteitsbeleving. Het motto “love it or leave it” bepaalt de houding tegenover de migrant, zowel Europese als andere: we reiken de hand naar al wie Vlaanderen als zijn/haar vaderland beschouwt en er zich ook naar gedraagt. Eénduidige taal- en nationaliteitskeuze en een keuze voor onze Westerse waarden en normen zijn daarin een must.

Essentieel in de beklemtoning van de Vlaamse *Res Publica* is ook het definitief afrekenen met het Belgisch democratisch deficit in al zijn vormen (compromiscultuur, coulissenpolitiek, bureaucratie, harde en zachte corruptie, invloed van machtsblokken, lobby’s, een publieke omroep die alle objectiviteitsregels schendt...): het Vlaams Belang ziet onafhankelijkheid als middel tot opwaardering van het democratisch systeem, o.m. door referenda, rechtstreekse presidents- en burgemeesterverkiezingen, institutionele transparantie en maximale betrokkenheid van de burger.

Deze *republikeinse* tonaliteit moet het VB verplaatsen naar het centrum van de maatschappelijke dynamiek. Naast onze klassieke achterban moeten we ook ergens het “midden” van de maatschappij zoeken, zonder in de gewoonten van een slappe, grijze centrumpartij te vervallen. Het midden is niet alleen de plek waar zich het meeste volk bevindt, maar ook de plek waar men de meeste activiteit opmerkt, de communicatie het

meest intens is, en de massamedia ook de grootste greep op hebben. Dit midden bestaat o.m. uit het gezin als belangrijkste hoeksteen van de samenleving, studerende jongeren, mensen die kranten en tijdschriften lezen, werkende koppels, zelfstandigen, actieve medioren en senioren, mensen in het verenigingsleven, het kunstenmilieu, gebruikers van nieuwe digitale netwerken, heel het socio-culturele weefsel....

In heel deze middelpuntzoekende beweging is uiteraard stijlbesef cruciaal. We kunnen dit middenveld nooit veroveren met stigmatiserend en choquerend taalgebruik. De Vlaamse beweging heeft zijn geschiedenis, die we niet mogen miskennen, maar de toekomst is aan het Vlaams-republikeinse gedachtegoed. De rol van onze jongerenvereniging is hier niet te onderschatten, als motor en smaakmaker. Afgezien daarvan is de man/vrouw-verhouding, die dmv steekproeven op ons electoraat wordt gedetecteerd, betekenisvol: we zijn nog veel te veel een mannenpartij, niet alleen qua politiek personeel, maar ook qua aanhang. De focus op de oudere, mannelijke, blanke, laag-opgeleide kiezer is veel te bescheiden voor een partij die een centrale rol wil spelen in het publiek debat en mee wil wegen op het beleid.

3. "Volkspartij"

De combinatie van "radicaal" en "republikeins" laat ons toe om non-conformisme met een opwaarts elan te combineren. We zijn stout en tegelijk hoopvol, toekomstgericht. Dit geeft het VB het potentieel van een brede volkspartij: met Vlaams zelfbestuur als overkoepelend idee, moet het mogelijk zijn om brede lagen van de samenleving te mobiliseren in een proces van herstel en heropbouw, gefundeerd op duurzame waarden.

Als volkspartij wil het VB uitdrukkelijk afstand nemen van elitisme en intellectueel eilanddenken. Als de gewone man de politicus niet meer verstaat, ligt het aan de politicus. Maar de gewone man wordt mondiger, schikt zich niet meer in het onvermijdelijke, dringt aan op actie.

De Vlaming wil niet meer van hetzelfde, hij wil het anders, maar geen enkele partij geeft die verandering tot dusver inhoud en vorm. De permanente uitdaging voor het Vlaams Belang blijft dus: luidop blijven zeggen wat de Vlaming (stilletjes) denkt.

Met deze drieledige partijvlag – radicaal, republikeins, volkspartij - moet het Vlaams Belang de Vlaamse bevolking warm maken voor die positieve onafhankelijkheidsidee en de eigen identiteit en tegelijk het onderscheid accentueren met de andere partijen.

IV Tijdslijn en stappenplan

Zie bijlage

V Partijbestuur en Organigram

Samenvatting en strategische conclusie

“Een radicale, nationalistische en republikeinse volkspartij voor Vlaanderen”

Het Vlaams Belang stelt vast dat het de belangrijkste maatschappelijke thema's, die sinds decennia in Vlaanderen leven, uit de taboesfeer heeft gehaald en op de politieke agenda heeft geplaatst. Vanuit die vaststelling wil de partij haar missie actualiseren en het politiek marktleiderschap omtrent het Vlaams nationalisme en de kernwaarden ervan uitspelen.

Onder de vlag “republikeinse volkspartij” zal het Vlaams Belang radicaal en onverkort ijveren voor een onafhankelijke Vlaamse staat in een confederaal Europa. Dit platform wordt gesteund door twee pijlers: het actief opkomen voor de Europese waarden en identiteit, en bekommernis om veiligheid, levenskwaliteit, en sociale rechtvaardigheid. De partij wil aan een globale blauwdruk werken voor de nieuwe Vlaamse natie en dat vergt ook een coherente visie op mobiliteit, milieu, gezondheidszorg,

Als waardenpartij, wil het Vlaams Belang de Vlaamse staat in wording gestalte geven. Meer dan ooit blijven we hierbij een volkspartij die de gewone Vlaming wil aanspreken.

Het Vlaams Belang richt zich, vanuit die herijking, op een nieuw groeimodel. De partij wil tussen dit en de lokale verkiezingen van 2012 het “cordon” ontmantelen en zich presenteren als radicale programmapartij voor wie inhoud en doelstellingen primeren op macht en postjes. Samenwerking met andere Vlaamsvoelende partijen en opnemen van beleidsverantwoordelijkheid, zeker op lokaal en regionaal vlak, moet een reële optie zijn.

Parallel met deze politieke opening wordt ook actief toenadering gezocht tot het maatschappelijke middenveld, verenigingen, drukkingsgroepen, de cultuursector, de academische wereld. De partij wil, meer dan ooit, met haar kernthema's, op een intelligente en stijlvolle, doordachte en overtuigende manier het midden van het maatschappelijk debat bezetten, zich niet in de marge laten dringen.

Het Vlaams Belang sluit een tijdperk af van interne meningsverschillen en wil coherent en positief met de media communiceren. Een vernieuwd partijbestuur, naast een aantal structurele hervormingen, moeten de intenties ook omzetten in werkelijkheid en waken over de nieuwe lijn.